

[Fornæs.]

Den ærede Ordfører for det konservative Parti udtalte, at han i sin Virksomhed havde haft Weekend i mange Aar. I den Virksomhed, jeg leder, har vi ogsaa Weekend. Vi begyndte med det nogle Maaneder om Sommeren, og det har efterhaanden udviklet sig til, at vi i de sidste to Aar har haft Weekend hele Aaret igennem. Det sker ved, at der arbejdes 8½ Time de fem Dage og 5½ Time om Lørdagen, saa vi om Lørdagen kan holde op Kl. 13. Det er et Stridsspørgsmaal i Arbejderkredse, idet der er Organisationer, som ikke vil forlænge Arbejdstiden ud over 8 Timer om Dagen. Men hvis det ikke er forsvareligt for Samfundet foreløbig at forkorte Arbejdstiden til f. Eks. 44 Timer om Ugen — hvad der er meget udbredt i England og har været det i mange Aar —, maa man jo til rundt omkring at tage Standpunkt til, foranlediget ved denne Lukkelov, om der ikke bør finde en Omlægning Sted, saa at der arbejdes længere Tid de fem Dage og kortere Tid om Lørdagen. Ellers er jeg bange for, at vi, naar vi om 1½ Aar atter skal til at tage Sagen op til Behandling, har skabt for mange Bryderier for Husmødre og de selv-erhvervende Kvinder, at det vil skabe Vanskeligheder for Loven, naar den engang skal revideres.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Uden at jeg har noget Ønske om at forlænge Debatten, vil jeg sige, at jeg tvivler meget om, at Danmark vil komme igennem den Bølgedal, vi er nede i i økonomisk og tilførselsmæssig Henseende, og som ikke kan ændres paa anden Maade end ved Hjælp af Arbejde, hvis vi ikke bestiller det mest mulige.

Selv om det ikke kommer denne Sag saa forfærdelig meget ved, og selv om jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Fornæs befinder sig i en mærkelig dualistisk Stilling — og det forstaar jeg godt, for jeg personlig har haft mange Henvendelser og Breve fra selv-erhvervende Arbejderkvinder, der er rasende paa Socialdemokratiet, fordi det er gaaet ind paa dette —, vil jeg dog tillade mig at forespørge hos det ærede Medlem, om det ærede Medlem selv vil gaa ind for 40 Timers Arbejdsuge i Øjeblikket? Det kan ikke nytte, det ærede Medlem fra denne Talerstol siger, at i visse Kredse arbejder man 40

Timer om Ugen. Jeg ønsker, at Menneskenes Børn skal have kortest muligt legemligt Arbejde, hvis der er Raad dertil, men jeg spørger endnu en Gang den ærede Ordfører for Socialdemokratiet: Ønsker det ærede Medlem, at man fra Lovgivningsmagtens Side skal søge at naa til, at Danmarks Befolkning skal ned paa 40 eller 44 Timers Arbejdsuge paa det nuværende Tidspunkt? Det ærede Medlem har kun sagt noget om, at visse Folk, som staar ham meget nær, ønsker det.

Formanden: Jeg synes, Diskussionen har fjernet sig lidt for meget fra Lovforslaget.

Fornæs: Hvad angaar det sidste Spørgsmaal, har jeg vel egentlig kun Ret til at svare rent personligt. Jeg erkender, at det for Tiden er saa vigtigt at faa Produktionen fremmet, at der næppe kan være nogen Grund til at foretage Ændringer, der gaar ud paa Arbejdstidens Forkortelse. Men naar det er Meningen, at man vil lade De samvirkende Fagforbund behandle dette Spørgsmaal, behøver jeg jo ikke i Øjeblikket at tage Stilling til det. Mig bevidst har der ikke været særlige Drøftelser angaaende denne Sag. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart [Villemoes]:* Det ærede Medlem er Ordfører for sit Parti, og det ærede Medlem skal ikke lefle for nogen ved at sige noget, som han ikke kan gaa ind for!).

Formanden: Ingen personlige Bemærkninger!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1909).